

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. »GORENJEČ« stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

Našim državnim poslancem!

Dopis.

Konec . . .

Ker naši duhovniki javno naglašajo narodnost, bi posvetni klerikalni poslanci, osobito pa štajarski, vsaj za hrbtom taistih morali storiti kaj v tem vprašanju. Toda oni se boje svojih duhovnih tovarišev! Naša duhovščina mrzi meščana bodisi te ali one narodnosti, ker ji je zopern kot gospodarski, socijalni in duševni nasprotnik. Menda nikdar ne bomo doživeli, da bi ona kdaj v slovenski politiki priznala meščanu kaj veljave. Naši duhovniki si pridobe nekaj meščanskih mož, na katere se opirajo, ker oni dobro vedo, da tudi kmet ne gleda rad v gospodarskih in drugih posvetnih stvareh te mehke, te bele »mrtve roke«.

Našim duhovnikom torej ni prav nič na tem, da so naša mesta v obmejnih deželah v rokah tujcev ali potujčencev. Nasprotno. Lažje sučejo tako ubogo paro — kmeta, kakor hočejo. Na Kranjskem bojkotirajo meščanstvo z raznimi gospodarskimi napravami, ki se ne morejo koristiti ljudstvu, pač pa gmotno spraviti meščanstvo na kant. Od te strani torej ni pričakovati pomoči, dokler bo duhovnik merodajen v naši delegaciji. Ne preostaja torej drugega, kakor to, da liberalni in pošteni klerikalni poslanci glede vprašanja namesčenja justičnih uradnikov sklenejo na tistem pogodbo, po kateri bi delali pred vsem na to, da spravijo nekaj Slovencev na uradna mesta v obmejnih deželah.

Naše gospodarstvo propada. Skoro bo pri nas malo prostora za duševne, t. j. boljše plačane učene delavce. Ali ni vnebovpijoči greh, ako se še teh malo boljše plačanih uradniških mest prepušča tujcem? Preskrbeti za otroke boljše gmotno stališče, bi moralo biti vendar prvo. Ali tudi tega nagona nimate, posvetna gospoda, naši državni poslanci? In s tem bi pomagali pribojevati slovenskemu narodu toliko važne činitelje v življenju naših odtujenih mest in trgov. V tem vprašanju ne morete hoditi z duhovniki, kajti tu se jih morate otresti, ker vam bodo zavora. V Avstriji je zanje in za njihove naslednike skrbjeno še za dolgo.

Slovenski klerikalni poslanci, tedaj izprevidite, da se Slovenstvu tudi v najtemnejših časih, ko je imel katoliški duhovnik v rokah vso vladu, ni godilo dobro, da se ga je tudi tedaj prav krvavo potujčevalo in mu odtrgalo kos za kosom njegove najlepše zemlje. Ali je kdo od vas tako slabo poučen, da vidi rešitev slovenske narodnosti pod zastavo rimskega klerikalizma, ki tudi v Avstriji ne bo prišel do nekdanje veljave. Socijalizem, ta mogočni razdiratelj preživelih organizacij in srednjeveških ustanov, ki pa silijo še v naše čase, bo glede gospodarske, socijalne in politične veljave katoliške duhovščine tudi v Avstriji korenito obračunal. In ko bi bil katoliški duhovnik prijazen slovenskemu meščanstvu, bi mu nemški in italijanski klerikalci zamašali usta, ako bi se zavezal za pridobitev taistega za domači krov. On torej nima proste volje in za to, da se dobro redi, je suženj.

Iz povedanega morebiti izprevidite, zakaj n. pr. na Štajarskem naša narodnost ne more priti nikjer do veljave. Zatajiti seveda ne smemo tudi drugih momentov, kakor bližine Nemštva, gospodarske zveze z njim, ravnostnega gospodarstva, kakor v nemških krajih; velika industrija in veleposestvo sta v rokah Nemcev. Skoro vsi kvalificirani in boljši delavci po tovarnah ter v roko-delstvu so, žal — kakor od časov protireformacije naprej — tujci. Naš kmet se pa izseljuje. Težavno je, pač težavno.

Važna postojanka pa je na vsak način in v vsakem oziru justično uradnistvo, za katerim gre nižje uradnistvo, ki si ne upa v bližini teh slovenskih poštenjakov politično brezobzirno postopati proti slovenski narodnosti. To vidimo na Kranjskem. —a—

O cerkljanski posojilnici.

Iz Cerkljan, 22. oktobra.

Če se prav spominjamo, je bil pred nedavnim časom od politikujoče klerikalne strani merodajnim faktorjem ljubljanskega semenišča popolnoma resno stavljen praktičen nasvet, jeli bi ne bilo umestno, na tem zavodu z ozirom na razna osrečujoča konzumna društva in na mnogobrojne posojilnice poleg sedanjih predmetov uvesti še predavanja o trgovskem poslu sploh, pred vsem pa upeljati pouk o knjigovodstvu. Da se je sprožila ta misel javno, se v današnjih zmedenih časih ne smemo čuditi. V koliko so v to poklicani šenklaški gospodje tej vroči — za sedanje našo, po vesoljnem gospodarstvu hrepenečo duhovščino prav umestni — želji ugoditi, r:

sicer ni znano. Ko bi se godilo le v nekaterih krajih s posojilnicami tako, kakor se godi z našo tu pri nas v Cerkljah, tedaj bi bilo pač splošno želeli, da se upelje nemudoma tak pouk. V lažje umevanje naj navedem naslednjo dogodbico:

Pri nas v Cerkljah ima sedaj povsod, zlasti pa pri posojilnici ta »veliko besedo« nas kapelan Matevž. Mož zna sicer, če je treba ali ni treba, dobro zabavljati, toda o posojilništvu pa nima čisto nič pojma. Nedavno je zahteval od nekega posestnika zamujene obresti. Ta ga je sicer v početku debelo gledal, a ker je držal kapelan pri tem še vedno nedolžen obrazek, tedaj mu je hotel dopovedati mirnim potom, da je obresti že odračunal v gotovem času, in sicer njemu samemu. Ker se tudi sedaj ni mogel kapelan kar nič spomniti, kdaj in kje bi se bilo to zgodilo, zato mu je povedal taisto na drug, pa ne posebno prikupljiv način. Beseda je dala besedo, trdovratno zanikanje pa hud medsebojni prepir. In tako je bilo mogoče povedati kmetu na naslov kapelana-posojilničarja toliko bridkih resnic, da jih naš Matevž gotovo ni nikdar pričakoval od te strani. Pa je res hudo, če morajo kmetje učiti vsevedne gospode! Ko je videl kapelan, da vse njegovo prizadevanje nič ne pomaga, tedaj se je mahoma spomnil, da je res tako, kakor trdi užaljeni mož; toda s tem ta dogodbica še ni pri kraju. Med drugim pravi mož kapelanu-posojilničarju tudi: »Pojdite rajše v cerkev, opravljajte tam vestno svojo mašniško službo, a ne vtikajte se v posvetne stvari!« — Naš Matevž mu odgovori: »Vidite, stvar je taka, mi hočemo pomagati kmetu in ga postaviti na lastne noge!« — Kmet: »Ta je pa dobra! To je torej postavljanje na noge in pomaganje, če tirjate od njega še enkrat že vplačani denar. Vaše posojilniške knjige morajo biti v krasnem redu!« — Kapelan se opravičuje: »Ne zamerite mi, pri računih moram biti oprezen, da se ne zaračunam tako, kakor sem se v Škocijanu, kjer sem moral iz svojega doplačati štiristo.« — Kmet: »Kaj me to briga, če ste se vsteli v Škocijanu v svojo škodo, v Cerkljah se v mojo prav gotovo ne boste!« — Kmet je šel na to domu in dasi kapelanu ni zameril tega, se je vendar takoj vrnil, plačal ves dolg, a na gorke kapelanove prošnje, da naj tega nikar ne stori, je imel mrzlo ter brezčutno srce. Pravijo, da mu ni več zaupal. V Cerkljah pa smo odslej vsi tega mnjenja, da se je ljubljanski škof nekoliko zmotil, ker nam je poslal za kapelana tega črnega ptička.

PODLISTEK.

Nekoliko črtic o lužiških Srbih.

Nabral Marjan.

Konec . . .

Misel o ustanovitvi »Srbske Matice« je dal najprej Kolar v nekem pismu na Avgusta Mosak-Klasopoljskega leta 1839, pri čemur je opomnil na slične »Matice« v Pragi in Pešti. Ta misel je našla pri srbski mladini rodovitnih tal in leta 1845 je Smoler že pokazal gotov načrt za »Srbsko Matico«. Načrt je bil sprejet z navdušenjem in brez odloga se je začelo s delom. Po zimi leta 1846/47 so dali ustanovljenje »Srbske Matice« saksonski vladi v potrdilo, in že 26. februarja 1847 je bilo potrjeno.

Svrha osnovanega društva je bila izdajanje dobrih poljudnih in poučnih knjig v lužiško-srbskem jeziku, a poleg tega tudi časopise, proučevanje jezika in znanost. Prvi zbor je bil sklican na dan 7. aprila 1846 v Budišinu, in že istega leta se je začelo z izdajanjem knjig, ki se nadaljuje brez odmora že 50 let sem.

Društvo ima sledeče oddelke: jezikoslovnega, pripovednega, narodopisnega, godbenega, vzgojeslovnega, prirodoslovnega, zgodovinskega in poleg tega dolnje-lužiškega, osnovanega leta 1880, ki se bavi z raziskavanjem

V Kranju, 31. oktobra.

Napredna slovanska skupina. Z Dunaja se poroča, da se v parlamentu snuje »napredna slovanska skupina«, v katero bi se združili vsi napredni slovanski poslanci. Tak klub bi lahko štel kakih 15 do 20 poslancev in zastopal bi pred vsem z odločnostjo napredna načela v javnem življenju. Pametna misel.

Iz državnega zbora. V torkovi seji se je razpravljalo o galiskem kmetijskem štrajku. Obširno je o tem govoril poslanec Dašinski, ki je navajal kričeče dokaze, kako kruto izrabljajo poljski plemiči in duhovščina delavski stan. — V sredo se je razprava nadaljevala. — Minister za Galicijo, Piętak, misli odstopiti.

Deželnozborske volitve. Na Štajarskem se je pričelo za bližajoče se volitve že prav živahno volilno gibanje. Prirejajo se marljivo shodi. Omeniti bi bilo, da se je dr. Rosina v ljutomerskem okraju odpovedal kandidaturi, kandidatom pa so postavili na njegovo mesto znanega bojevitiga prefekta Korošeca iz Maribora. Zlasti podpirajo njegovo kandidaturo nekateri duhovniki, in pripoveduje se celo, da ima pri tem vmes svojo roko tudi naša kranjska ožlindrana klerikalna stranka. Politiki so sploh mnjenja, da se z izvolitvijo Koroščevo vname tudi na Štajarskem ljut strankarski boj. — Na Koroškem je proglasil zaupni shod kandidatom za velikovski okraj dosedanega poslanca J. Grafenauerja in prefekta Val. Podgorca, v celovškem okraju kmeta Ureja, v beljaškem okraju nadučitelja Ellerja in v kanalskem okraju poštarja Ehrlicha. — Na Gornjeavstrijskem in Nižjeavstrijskem so imeli te dni deželnozborske volitve, in sicer v kmetijskih občinah. Boj je bil ljut, zlasti na Nižjeavstrijskem, kjer so prvikat volili direktno. Krščanski socijalisti so razvili nečuveno agitacijo, da se obdrže na površju. Tudi tukaj se je pokazalo, da je ubogi kmet slepo orožje duhovnikovo. Izvoljeni so v obeh kronovinah seveda sami klerikalci.

V Londonu so dne 25. t. m. imeli velikanske svečanosti na čast kralju Edvardu. Na stotisoče Londoncev se je zbralo po ulicah in z veseljem pozdravljalo svojega kralja.

Dopisi.

Iz Trate pri Škofji Loki. (Slovensko bralno društvo) iz Reteč pri Škofji Loki je priredilo v nedeljo 26. t. m. popoldne veselico v gostilni g. Janeza Zakotnika na Trati. Predstavljal so igro »Bob iz Kranja«. Ra-

doljne Lužice. Izdanih je bilo tem 50 let knjig a) za narod 98 zvezkov v 243.896 izvodih in 20 zvezkov, numeriranih, v 47.372 izvodih, b) za razumnštvo 8 knjig v 9250 izvodih in 95 števil »Časopisa« v 31.000 izvodih.

Spčetka »Matica« ni imela svojega doma, kar jo je zelo oviralo v njenem delovanju. Smoler je leta 1866 predlagal, da se nabirajo prispevki za dom. Ti doneski so le poredko kapali in to, ker je bilo lužiškega razumnštva še jako malo. Ko je postal predsednik »Matice« Smoler leta 1872, kupil je na lastno odgovornost hišo. Da reši hišo dolga, je šel dvakrat na Rusko zbirat zadovoljnih prispevkov in iskat povoljnega posojila. Prvo potovanje je dobro vspelo, drugo pa slabo. Razven tega ga je napadalo po drugem potovanju nemško časopisje in ga imenovalo izdajalca domovine, ker je po njegovem zatrjevanju podkupljen z ruskimi rublji. Dolg s hiše še danes ni splačan. Toda, ker ta hiša ni prikladna, se je odločila »Matica« na dan svojega jubileja leta 1897 osnovati »Narodni dom«. Tudi za to podjetje se je obrnila »Matica« s pozivom za dobrovoljne prispevke ne samo na Lužičane, temveč na ves ostali slovanski svet. Eden najpridnejših delavcev pri tem podjetju je urednik »Časopisa« Matice dr. Muka.

čuniti je z okoliščinami, kajti igralo se je seveda tako, kolikor se more zahtevati od navadnih igralcev, ki se ves teden trudijo na polju. Priporočali pa bi Retečanom vsekako prirejati slične igrice, ker one izobraževalno uplivajo na ljudstvo. Tudi šaljiva loterija je med ljudstvom dokaj živahno funkcionirala. Priprostega občinstva je bilo mnogo, tudi precej meščanov iz Škofje Loke je došlo na Trato pogledat predstavo — menda zato, ker v Škofji Loki vsa društva tako mirno in nevzdrumno spe, ko bi sicer uprizorila lahko kaj dostojnega, kar se je svoje dni že zgodilo.

Iz Škofje Loke. Naš pokojni, pred kratkim umrli župnik, g. Feiks Zavodnik, je zapustil vse svoje premoženje in nepremično premoženje škofovim zavodom v Št. Vidu. Tako je med drugim imel pokojni župnik v farovski kleti še nekaj vina, kateri je seveda vsled njegovega volila sedaj tudi last našega knezoškofa. Ali kaj mislite, g. urednik, da je ukrenil glede vina naš podjetni škof. Naročil je Mariji Jelovčan, gostilničarki v Stari Loki, naj ga spravi v njegov grad Goričane. Torej naročila ni dal kakemu vnetemu pristemu moškemu katoličanu ali pa pristašu klerikalne stranke. katerih gotovo ne manjka v naši Škofji Loki, pač pa je poveril taisto gostilničarki, tedaj ženski. Ne vemo sicer, ali je omenjena žena storila to zaslužno delo brezplačno za svojega škofa, ali ji je škof dal masno odškodnino, v tem pa smo si vsi edini, da sta morala g. Franc Sušnik, voditelj tukajšnjih klerikalcev, in g. Avgust Sušnik, ki je gostilničar in obenem cerkveni ključar, kaj žalostno gledati, ko so pretakali vino, katero delo je izvrševala omenjena gostilničarka. Stvar sama na sebi je sicer prav malenkostna, vendar je ta slučaj prav znamenit vsled tega, ker se iz njega lahko razvidi, kako dejanski izvrsten ekonom je naš vladika in kako ve ceniti katoliške zasluge naših klerikalcev, izmed katerih ni spoznal nobenega kot vrednega, ki bi mu izvršil ta posel in da je moral iti iskat delavko v sosednjo faro. Skoro smo prepričani, da najbrž nobenemu Ločanu ni zaupal tega težavnega posla. In to je vse, kar sem Vam, g. urednik, hotel povedati. — Eden, kateremu so se cedile sline, ko so pretakali vino.

Iz Radovljice. Dolgo časa je hodil Bregarjev Tone po vseh krajih in kotih sveta, naposled pa se vrnil zopet na Kranjsko, da se oddahne od trudapolnega življenja med tujci. Svojo zadnjo turo je naredil po Češkem čez Dunaj, Gradec, Maribor v Ljubljano in od te slavne matuške Slovenije jo je popihal na Gorenjsko, kjer se je baje porodil leta 1902 po Kristusovem rojstvu. Prišel je koncem meseca septembra v svojo domačo vas in po dveurnem brodenju po vseh ulicah našel vendar svojo kočico, ki je bila vsled hudih neviht in burij že skoro popolnoma razkuinkana. Odprl je vrata, stopil v vežo, odklenil duri sobe in glej iz nje mu je pahnil nekaj prijeten duh. Odpre mala okenska, popravi si nekoliko svojo slamnato posteljo in, da bi se odpočil od svoje poti vlegel se je na isto ter pričel čitati «Slovenski Narod», ki si ga je kupil blizu kolodvora v Ljubljani v neki prodajalni. Čital je in čital, ali vse zama, njegove misli so brodirale drugod in vse, kar so tam pisarili o električni železnici in razsvetljavi, mu je bilo ta večer nerazumljivo. Pač pa ga je zanimala defraudacija v Praški sv. Vavčavski posojilnici in posebno ta prešmentani Drozd, ki je tako kunšno naštimal celo stvar, da so tudi njegovo ljubico dali mu v blizino. Ko bi jaz vedel, kje in v kateri kletki je tista Drozdica, mislil si je Tone, pa bi jo koj popihal tja, dal bi si napraviti nove črevlje, kupil bi si frak in cilinder, pa bi prav lepo prosil gospoda «kerkermajstra», da me pusti samo par besed izpregovoriti z njo. Povedal bi jej, kaj in kako se piše pri nas, pokazal bi jej črno na belem vse laži in dokazal bi jej, da hočejo vse vložne knjižice poravnati kranjski liberalci. Papež pa bi mi za to dal red sv. Vavčava. Tako je pre-mišljeval Tone, naposled pa zadremal ter se drugi dan po počitku približal svojim znancom, katerim je marsikaj takega povedal, kar je bilo za jokati.

Iz Mojstrane. Spoštovani gospod urednik! Izvolite sprejeti naslednje vrstice v Vaš cenjeni list: Dne 19. ok-

tobra se je tukaj otvorila zopet ena klerikalna gostilna. Dotični prostori so bili okrašeni z venci, na mizo pa so položili gostom znani «Slovenski List», katerega zlobni jeziki imenujejo dihur. Naši delavci se seveda ne zanimajo mnogo za ta list, ker so prepričani, da klerikalci še nikoli niso ničesar storili za delavce. Prepričali so se, da se zanje ne stori drugega, kakor naklada večni davek. Ubogi delavec, ti pa plačaj od vsake stvari naklade. Ta gostilna je že četrta gostilna v naši vasi. Poleg teh sedaj obstoječih gostiln nameravajo otvoriti še dva vinotoča, kjer se bo smelo prodajati vino samo čez cesto. Ne vemo, kaj bomo začeli, ko bomo imeli na vsakih sto prebivalcev svojo gostilno. Za jesti se v teh gostilnah ne dobi skoro ničesar, k večjemu kaka smrdljiva klobasa. In draginja! Imamo sicer enega mesarja, ki prodaja meso kilo po K 1'08, a včasih je še tisto slabo. Včasih smo ga morali iti celo iskat na Jesenice. — Dobili smo pa tudi pri nas novo prodajalno, katero je otvoril g. Anton Urbas. Gorenjec.

Z Dunaja. Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju bode imelo XIV. svoj občni zbor v petek 14. novembra t. l. v dvorani «Slovenske Besede», Dunaj, I. Bräunerstrasse 7, I. nadstropje. Začetek ob 6. uri zvečer. Spored; Nagovor predsednika, poročilo tajnikovo, blagajnikovo, preglednikov; volitve, slučajnosti. — Društvo «Zvezda» na Dunaju priredi v nedeljo dne 2. novembra t. l. v dvorani «Wiener Ressource», Dunaj, I. Reichsratsstrasse 3, svoj zabaven večer s prijaznim sodelovanjem gospice Marice Luzarjeve na glasovirju, koncertne pevke gospice Ide Schöntagove, gospodov akademikov Avg. Leitgeba in J. Sajovica, pevskega zbora slav. akademičnega društva «Slovenija» pod vodstvom gospoda Več. Kalana in društvenega pevskega zbora pod vodstvom gospoda pevovodja V. Krušiča. Na sporedu so skladbe sledečih skladateljev: Ant. Hajdriha, Ant. Nedveda, Vatr. Kösinskega, Iv. Laharnarja, A. Lešana, V. Krušiča, V. Vavpotiča, J. Žirovnika, F. S. Vilharja, H. Eilenberga, A. Ascherja. — Začetek ob 6. uri zvečer. — Prijatelji društva dobro došli!

Novičar.

Na Gorenjskem.

Cenjenim naročnikom, katerim je potekla naročnina, smo z današnjo številko ustavili list.

Osebnosti. Deželnovladni konceptni praktikant g. Rajmund Svetek v Radovljici je pridelen okrajnemu glavarstvu v Litiji. — Gospod Antonija Rakovec nadomestuje učiteljico s Koroške Belo, ki je vsled bolezni dobila dopust.

«Gorenjec» mu budi vest! Komu? Marsikateremu izgubljenemu duhovniku, ki je izgrešil svoj vzvišeni stanovski poklic tor koprneč po posvetni, minljivi slavi in premoženju zagazil v mlakužo najgrših političnih strasti in hudobij, posebno pa ima velik strah pred našim listom tisti bohinjski konzumni kapelan, kateremu smo že tolikokrat brezobzirno pretipali obisti ter mu omedli zakajeno vest s pomočjo tega lista. Revez bi se bil vselej najraje kar potuhnil in nas preslišal kakor vsak tak človek, ki ima slabo vest; ali tedaj je začel nanj pihati blagoslovljen meh iz «katoliške» kovačnice za popravke v Ljubljani, in kapelan se je moral začeti zagovarjati in nam pošiljati v svojo obrambo — lažnive popravke, s katerim se je pa le blamiral in potrdil svoje krivde. Zaradi tega se močno trudi, da bi škodoval našemu listu ali pa ga vsaj pregnal iz zgornje bohinjske doline, kjer si je napravil zelo ugodno gnezdo med svojimi sedanjimi kimovci. Ni še dolgo tega, ko je ta čudni božji namestnik šel kar k neki gostilničarki na dom ter jo ondi na vse mogoče načine nadlegoval, da bi opustila ter nazaj poslala «Gorenjca». Začel pa je z njo tozadavni pogovor prav po hinavsko takole: «Vsa čast vaši poštenu hiši in družini, samo to ni prav, da imate «Gorenjca» i. t. d. A lisjak je dobil na to tudi lisičji odgovor in brez vspeha odšel, kar nam budi upanje, da bodo pri oni hiši še tudi nadalje «imeli» «Gorenjca» in kljub temu ostali bolj poštenu kakor kapelanovo konzumno društvo in kapelanova bisaga!

Nagrobnico bo pel na tukajšnjem pokopališču v nedeljo popoldne ob 1/4. uri čitalniški pevski zbor.

Pri izvanrednem občnem zboru godbe prost. gasil. društva v Kranju dne 26. oktobra t. l. so bili izvoljeni v odbor sledeči gospodje: Karol Florian, predsednikom; Josip Fuso, podpredsednikom; Ferdinand Hlebs, blagajnikom; Janko Rozman, tajnikom; Konrad Geiger, arhivarjem; Ant. Drukar, Janko Engelman, Ivan Jagodic, Jakob Killer, odbornikom; Leopold Markič, Edmund Rooss in Ivan Zupančič namestnikom.

Občni zbor kmetijskega društva v Cerkljah — pravzaprav mlekarne in sirarne — so vrši v nedeljo. Radi dobrega gospodarstva se bo izkazal primanjkljaj, katerega bodo morali pokriti člani. Zato pa je dobro, da se udeležijo člani polnoštevilno občnega zbora, ker namerava sedanji odbor razpustiti društvo. Člani naj odločno zahtevajo račune, da jih pregledajo in se prepričajo o uzmernem gospodarstvu.

Mrtvega so našli dne 24. t. m. pod streho 59 let starega prevžitarja Andreja Bobnarja iz Cerkljan. Mož ga je prav rad pil.

Občinski odbor škofjeloški. Kakor smo že poročali, je imel občinski odbor v Škofji Loki v petek 24. t. m. vnovič sejo, v kateri se je sklepalo zaradi oddaje kamna v Kamenitniku. Izvolili so se trije člani, ki naj bi šli na Jesenice k vodstvu, ki vodi dela pri predoru skozi Karavanke, da se dogovore ž njim natančneje glede omenjene oddaje kamnja. Izvoljeni so bili gg.: župan Lovro Sušnik in odbornika tovarnar Alojzij Krenner in c. kr. notar Niko Lenček. Prišel je pa v Loko g. inženir Musika z Jesenic, in izvoljeni trije člani so takoj pričeli z njim obravnavati. Sklenilo, oziroma določilo se je, da plača firma Gross & Comp. za 1 m³ izvoženega, bodisi obdelanega ali neobdelanega kamnja 60 h.

Iz Škofje Loke nam poročajo: Tukajšnji hišni posesestnik in občinski svetnik, g. Avgust Sušnik, se preseli stalno z rodbino začetkom novembra na svoje novo kupljeno posestvo, graščino Lanhof pri Celju.

† **Josip Hacin.** Preminol je eden prvih slovenskih Sokolov, navidezno neznan, a v delovanju v prosep Sokolstva skoro nenadomestljiv — umrl je v vseh Sokolskih družbah znani in priljubljeni brat Bojko, star šele 22 let. Da bi natančno označili njega pomen za razvoj Sokolstva, se nam za enkrat še ne zdi umestno, pač pa lahko trdimo, ako bi ne bilo Hacin, bi tudi ne prodrli ideja Sokolstva v dijaške kroge in bi ne imeli mnogo sedanjih vaditeljev v različnih društvih. Ko se je pod dr. Murnikom teoretično naobrazil, bil je dijakom ne samo dober telovadec, ampak tudi izvrsten učitelj. Ves prosti čas je vporabil ne toliko záse, ampak za druge. Skratka. Hacin je bil Sokol v pravem, polnem pomenu besede, bil je vsakemu brat, nesebičen in odkrit. Težko smo pogrešali njegovo odsotnost za časa vojaških let, za časa njegove bolezni — in ves up nam je odvezla žalostna vest, da je umrl, da smo izgubili za vedno neumornega, vztrajnega delavca na narodnem polju. V ponedeljek so ga pokopali na Trati pri Velesovem, in slovensko Sokolstvo se ni moglo udeležiti v zadostnem številu ravno zaradi tega, ker mu je došla vest o njegovi smrti prepozno. — Slovenski Sokoli, naj vam bode on vzor pravega Sokola, ohranite ga v trajnem spominu s tem, da ga v vsem njegovem delovanju posnemate.

Iz Trziča. V odbor «Slovenskega bralnega društva» v Trziču so bili izvoljeni na zadnjem občnem zboru naslednji gospodje: predsednikom Lenart Klofutar; podpredsednikom Rajko Pollak; tajnikom Josip Chiautta; blagajnikom Matija Azman; odbornikom pa Fran Borštnik, Fran Deu, Rikard Mally in Fran Zorec.

Redek plen. V lovu gospoda Josipa Goloba v Lahovičah je ustrelil lovec divjo kozo, ki je iz planin zašla v planjavo.

O «slabih prepovedanih časopisih» se sliši skoro vsako nedeljo v pridigah tam po deželi. Naši preprosti ljudje pa dobro ne vedó, kateri časopisi bi to bili. Nekateri mislijo, da bi morali taki biti naši klerikalni listi kakor «Slovenec», «Slovenski List» in «Domoljub», ker

so bili ti že tolikokrat obsojeni in kaznovani zaradi lažnivih poročil in hudobnih obrekovanj in ker gotovi ljudje dyomljivega poštenja tako brezvestno po njih sleparijo nevedne kmete in tako grdo v njih napadajo, zasramujejo in škodoželjno preganjajo vse one svoje rojake, ki se upirajo njihovim sleparstvom, da se mora vsak pravicoljuben in značajan človek zgražati nad njimi! Drugi, ki so udarjeni s klerikalno palico na glavo, pa zatrjujejo, da se spominjajo njih «prečastiti» duhovniški voditelji v svojih pridigah le naših liberalnih časnikov, ki se imenujejo «Slovenski Narod», «Gorenjec» in «Rodoljub», ker ti razkrivajo klerikalne zvijače in laži, svaré pred njimi nezavedno in zaslepljeno ljudstvo ter tako slabijo in ovirajo klerikalno povodenj, ki preti poplaviti celo našo lepo slovensko domovino in napraviti v njih živeče Slovence za obnemogle sužnje — rimskega klerikalizma! Tako nasprotujočim mnenjem v tej kočljivi zadevi pa bi bilo že enkrat treba narediti konec s tem, da bi se našemu «dobremu vernemu ljudstvu» javno in nepristransko povedalo, kateri slovenski časopisi so dobri, kateri slabi, kateri dopustni in kateri prepovedani. Po našem vestnem prepričanju mislimo, da te naloge ne bomo slabo rešili, ako odkritosrčno povemo, da pri nas na Slovenskem ni nikakih slabih in prepovedanih časnikov, ampak so vsi dobri in dopustni, in sicer: 1.) Naši liberalni listi so dobri za vse ljudi, ker jih, kakor že zgoraj povedano, uče in svare, da jih klerikalci ne vlove v svoje zanke in tako morejo koristiti vsakemu posamezniku s svojimi dobrohotnimi nasveti; nasprotno pa so naši klerikalni časopisi dobri le za klerikalce ali pravzaprav le za klerikalno stranko, ker jih dandanes ta rabi za najuspešnejše orožje, s katerim si pridobiva med nezavednim in nerazsodnim ljudstvom za svoj obstoj potrebnih somišljenikov in denarnih sredstev, in dasiravno v tem boju premnogege pristaša ali lastnega sobojevnika neusmiljeno ožme, ostane njega premoženje vendar v stranki ali pri njenih posameznih članih, ki ga potem obrnejo v razne klerikalne namene ali pa se z njim okoristijo sami in na ta način izdatno utrdijo svoje «katoliško» prepričanje in stališče, kar je gotovo v korist tudi celokupni stranki. 2.) Pri nas ni prepovedanih časopisov, ker taki se sploh ne smejo izdajati in okrog razširjevati! Ako bi namreč kdorkoli tu ali tam začel izdajati kak tako slab list, da bi ne bil za med ljudstvo, bi ga takoj prepovedale in zatrle naše državne oblasti, katerim je vrhovni poveljnik ali načelnik sam naš predbori in zelo pobožni cesar! Ko bi bil kak časnik tako prepovedan in uničen, prenehal bi izhajati in izginil bi s sveta! Kdor pa bi še tudi potem strašil in begal pred njim nevedne in neumne ljudi, tisti bi bil gotovo sam zelo neumen in zabit! Ravno tako neumno in neosnovano pa je tudi neprestano neslano zabavljanje zoper «slabe prepovedane časopise» po naših cerkvah, ker takih časopisev, kakor smo ravnokar dokazali, sploh ne more biti pri nas! Ako pa so, zakaj še izhajajo?! Prosimo, odgovorite, klerikalni modrijani, nam na to vprašanje, potem pa bomo tudi mi govorili o tem predmetu še nadalje!

Volitev občinskega odbora. Dne 2. t. m. se je vršila v občini Kropa volitev novega občinskega odbora in so bili izvoljeni gg.: Luka Hafner, posestnik in trgovec, županom; Jurij Magušar, Blaž Kral in Jakob Praprotnik, vsi v Kropi, pa občinskim svetovalcem.

O prometu tujcev na Bledu. V zdravilišču Bled (občina Bled, Mlino, Zeleče in Zagorice) je bilo v letošnji kopalski seziji 1490 strank — 1466 moških in 1019 ženskih — skupaj 2485 tujih oseb, izmed katerih jih je bilo 342 iz kranjskega, 1549 iz drugih avstrijskih dežel, 134 iz Ogrskega, 9 iz Bosne in Hercegovine, 116 iz Nemčije, 9 iz Francoskega, 21 iz Italije, 37 iz Rusije, 22 iz Severne Amerike, 231 iz raznih drugih dežel. V omenjenih občinah so ostali: 853 do 3 dni, 375 do 7 dni, 171 do 14 dni, 201 do 3 tednov, 181 do 4 tednov, 143 do 5 tednov, 74 do 6 tednov, 487 do 7 tednov. Na Bledu in okolici je na razpolago v gostilnah 270, v zasebnih hišah 503 postelje za tujce, na jezeru pa 116 ladij. Tudi sta tam dva oblastveno avtozirana vodnika za tujce.

Na Kranjskem sploh.

Pohujšljivi stotaki. Pred nekaj dnevi so prišli v promet novi stotaki. Reči se mora, da so lični, ali slike so take, da so ljubljanskega škofa silno razburile. Pomislite, ljudje božji, na ogrski strani stotakov je naslikan čisto nag fant, pa tudi na avstrijski strani je prav obilo nagote, toliko, da mora pohujšati celo kakega starega dragonca in tudi kapelana, dasi je «Presvetli» s hvale vredno hitrostjo takoj ukrenil, kar je v njegovih močeh, da stotaki ne bodo razširjali pohujšanja in mesenosti. V ta namen je «Presvetli» izdal tajno pastirsko pismo, v katerem je pojasnjena nevarnost teh stotakov in so dana navodila, kako odstraniti to nevarnost. G. škof je mnenja, da so stotaki že sami na sebi stvar, v katero se človek lahko zamakne, kaj šele v te nove stotake, polno nagot. Posebno za device katerekoli starosti ni to nič. In z ozirom na to zaukazuje škof, naj se vsak tak stotak takoj nese v farovž, da se tako onemogoči vsako pohujšanje. Res, ljubljanski gospod škof skrbi z očetovsko ljubeznijo, da se ljudstvo ne pohujša po novih stotakih.

Križem sveta.

Razne vesti. Potres so čutili minulo soboto ponoči v okraju Kotor v Dalmaciji. Škode ni napravil nobene.

300.000 K za eno ime. V ogrski županiji Baranyavar je umrl mlinar Szelier, zapustivši imetje nekemu Andreju Hajdineku, toda s pogojem, da izpremeni svojo ime v Szelier in naj ga nosi do svoje smrti. Hajdinek je prosil pri ministrstvu za dovoljenje, da sme izpremeniti svoj priimek v Szelier. Ministrstvo pa mu je odgovorilo, da imena, ki zveme po tujem, se morejo le pomadžariti, ali zameniti jih z drugimi imeni, ki tudi zveme po tuje, ministrstvo ne devoljuje. Hajdinek je bil obupan in je proklinjal pomadžarjenje; vendar je še enkrat poskusil z novo prošnjo, kateri je priložil testament. Sedaj se ga je minister vendarle usmilil ter mu dovolil sprejeti tuje ime, ko ga čaka za to tolika nagrada!

Znamenita pravda se vrši te dni pred kazenskim sodiščem v Pragi. Alojz Müller vitez Mildenburg, 64 let star, je tožen, da je v zadnjih letih ponaredil krstne matice mnogim osebam, ki so si pridobile ali izkušale pridobiti plemstvo. Obtožnica navaja 23 družin, za katere je Müller izposloval plemstvo, za katero delo si je pustil izplačati okrog 400.000 kron.

Doba papirja — papirnati čevlji. Naša doba odpira papirju vedno nova polja. Sedaj so prišli iz Amerike — papirnati čevlji. Na videz se čevlji, narejeni iz papirja, skoro nič ne razlikujejo od usnjatih. Ti čevlji so seve jako lahki, a malo trpežni.

Gospodarske stvari.

Grozdje je treba umiti. Opetovano so že oboleli ljudje, ki so jedli neumito grozdje, na katerem so bili še ostanki vitrijola, ki je strupen. Te dni je nevarno zbolela neka deklica na Dunaju, ker je zobala neumito grozdje. Zdravniki so ji le težko rešili življenje.

Razpis dobave lesa. Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se naznanja, da je monopolno oskrbnništvo v Belemgradu določilo na dan 11. novembra 1902 ponudeno licitacijo za dobavo stavbnega lesa in tramov za tovarno vžigalic. Dobaviti je 18.500 jelovih desk in lat razne velikosti in 1000 kubičnih metrov tramov od vrbe, topola, trepetlika in jesena. Ponudbe sprejema monopolno oskrbnništvo dne 11. novembra 1902 od 9. do 11. ure dopoldne. Varščina, ki znaša 20%, mora najkasneje do 10. novembra 1902 5. ure popoldne dospeti v blagajno monopolnega oskrbnništva. Prepis dobavnega razpisa je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na ogled.

Tedenaki sejem v Kranju dne 27. t. m.

Prignalo se je 174 glav goveje živine, 6 telet, 246 prašičev, 35 ovac, — kozlov, 241 buš, — konj. — 50 kg: pšenice K 7-50, prosa K 7—, ovska K 6-50, rži K 6-50, ajde K 7-50, ječmena K 7—, krompirja K 1-80, fižola: ribniški K 9-25, koks K 11—, zelen K 7-50 do 8—.

Listnica uredništva.

Podlistka: «Trampalež» in «Po jezeru» prideta na vrsto.

Sl. šolskim vodstvom

na Gorenjskem se udano priporočam za cenjena naročila
šolskih tiskovin.

Z odličnim spoštovanjem

Iv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Pavel Bizjak

knjigovez in knjigotržec zraven velikega vodnjaka
v Kranju št. 118

se priporoča slavnemu občinstvu za vezanje knjig in za vsa v to stroko spadajoča dela.

Ker sem se preselil in prenovil svojo knjigoveznico ter napravil vse orodje in stroje, tako, da je moja knjigoveznica največja in najboljša na Gorenjskem, lahko prevzamem vsako delo, katero lepo in po nizki ceni izvršim.

V zalogi imam vsake vrste knjige, kakršne si kdo želi. Ravno kar je izšla v moji zalogi nova povest: «Ivan Resnicoljub» in brošurica: «Preračunjenje funtov na kilograme.» Vsaka stane 40' vin. 171—2

Še dobro ohranjen

voz „Viktorija“

s štirimi sedeži se po ceni prodaja.

Kje? pove iz prijaznosti upravnništvo «Gorenjca».

173—1

Naprodaj je več novih in rabljenih

HARMONIK

nemškega in dunajskega sistema. Kje se zve v
upravnistvu „Gorenjca“.

1—45

Št. 1442.

Razglas.

175—1

Daje se na znanje, da se bodo mestne tehtnice, šatorina in trznina potom javne dražbe oddale za tri-letno dobo, t. j. za leta 1903, 1904 in 1905 v najem. Dražba se vrši

12. dne novembra 1902

ob 10. uri dopoldne v občinski pisarni, kjer so tudi pogoji od danes naprej vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Županstvo v Kranju

29. dne oktobra 1902.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice 9

Velika zaloga zgotovljenih oblek

za gospoda, dečke in otroke

konfekcije za dame.

Solidno blago po čudovito nizkih cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastoj in poštne prosto. 154—6

Garantirano pristni
BRINJEVEC

168—3

lastni izdelek

Petra Šmida

v Selcih pri Škofji Loki.

Išče se za filijalko v Škofji Loki izurjen,
neoženjen

poslovodja

špecerist, nemškega in slovenskega jezika več v besedi
in pisavi, z dobrimi izpričevali. Vstop z marcem 1903.

Ponudbe naj se vposljejo do 15. novembra t. l. na
tvrdko **Franc Dolenz** v **Kranju**. 174—1

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilne mize, ograje na mirodvoru.
obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stólpne
križe, štedilnike i t d 81—28

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-
cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v
to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga
strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepene v najboljših kako-
vostih. — Strelovodne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861.

L. M. ECKER

Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z
obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba stra-
nišč in kopelnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti
jamstvu primernege, trpežnega dela. — Proračuni na zahtevanje
brezplačno. 118—14

**Železnato
vino**

**krepča
malokrvne,
nervozne in
slabotne osebe**

**LEKARJA
Piccoli -ja
v Ljubljani.**
Dobiva se v lekarnah

Edina
zaloga na
Kranjskem
lekarna
Piccoli
»pri Angelu«
Ljubljana
dunajska cesta.

Polilitrska steklenica volja 2 K.

Zunanja naročila izvršuje lekarnar **GABRIEL
PICCOLI** v Ljubljani točno, ako se mu pošlje
l. 161-5 znesek po poštnem povzetju.

Učencasprejme **Henrik Suttner**, urar v **Kranju**.

150—7

J. Sartori

ključavničarstvo in trgovina z železnino
v **Radovljici, Gorenjsko**

priporoča svojo zalogo najboljših
mlatilnic na vitle po K 103—
„ „ roke „ „ 112—
vsake vrste slamoreznic, šivalnih strojev za krojače
in šivilje, kolesa (bicikelji) od K 160—240.
Najboljše železo in jeklo, kovina za okna in vrata
štedilna ognjišča vsake vrste, knjijske posode
i. t. d. i. t. d. 112-15

Nad 500 različnih vzorcev

Pri nakupu blaga za

Moške obleke

se dobro priporoča

R. MIKLAUC

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 5

ki ima v zalogi vedno najnovejše blago.

O resnično nizkih cenah se vsakdo lahko prepriča.
74—25

Vzorke pošilja na zahtevanje poštne prosto

Janko Kocmut

v **Kranju**

uljudno priporoča slavnemu občinstvu v mestu, kakor
tudi na deželi svojo zalogo

galanterijskega in
norimberškega blaga

dalje vsakovrstnega papirja in vsega v to stroko spa-
dajočega blaga.

Nadalje priporoča

za **Miklavža in Božič**

najnovejše vrste
igrač v veliki izberi.

kakor tudi druga primerna darila za Božič in Novo
leto po najnižji ceni.

Za mnogobrojni obisk trgovine proseč beleži

z odličnim spoštovanjem

Janko Kocmut.

171—2

Priznано najboljšę

oljnate barve

smlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurenco po finosti, ki omogočajo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. 82—22

Ilustrovani ceniki so brezplačno na razpolago.

Andrej Boucon

149-7 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko spadajočih predmetov, kise izvršujejo natančno po naročilu.

Zunanja naročila se izvršujejo točno in po najnižjih cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastoj in frankovano.

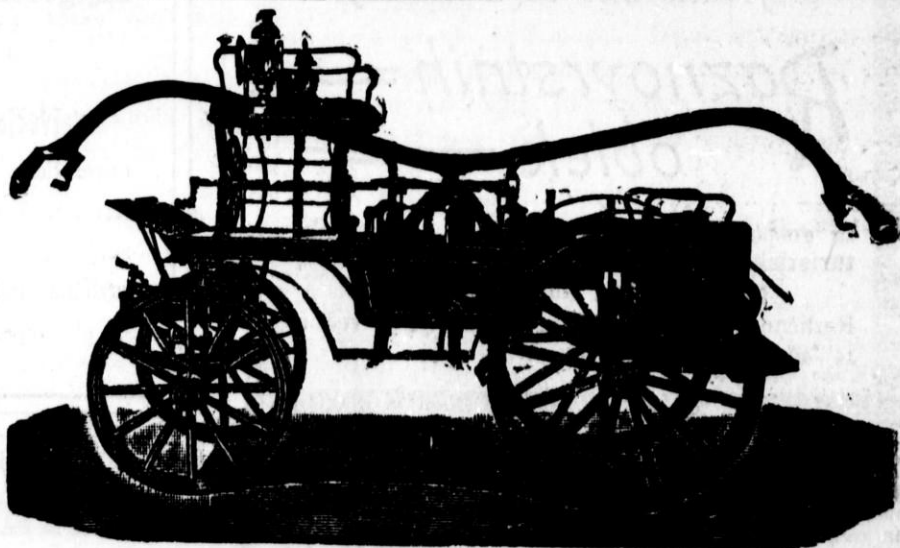
Č. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9
priporočila 13—41

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in meteje, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje vse druge gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Večkrat premizano!

Glinaste peči, štedilnike, banje

za kopeli, kakor tudi hiše, vaze in druge glinaste izdelke v vseh barvah, trpežne in cene priporočila prva in največja

tovarna

pečij in glinastih izdelkov

August Drelse

75—24

v Ljubljani.

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peres in posteljno opravo, salona pohištva,

priporočila vsake vrste

modrocev, posteljne vloge, zrcal, podob, otroških vozičkov, naslonjačev, pešvalnikov (sofa, kanape, divan) in sobno opravo 60—23

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje zastoj in poštne prostje.

Razpošiljanje točno.

G. Tönnies

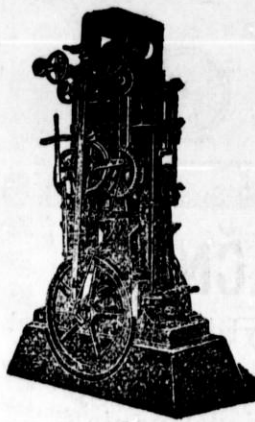
Ljubljana 76—23

tovarna za stroje, železo in kovinolivarna

priporočila kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ameriške turbine, bencin-motore in parostroje.

Primerna darila

ure, zlatnino
in srebrnino
po jako nizkih cenah

priporoča

H. SUTTNER, urar

v Kranju. 73-20

Ceniki zastoj in poštne prosto.

Stanje hranilnih vlog:
1.200.000 K.

Rezervni zaklad:
nad 36.000 K.

Posojilnica v Radovljici

registrovana zadruga z omejenim poroštvo
sprejema hranilne vloge vsaki dan in jih obrestuje
po 4½ odstotka

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica
za vložnike plačuje iz svojega. 20-41

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 97-18

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopoljujejo na zahtevanje zastoj.

JOS. POGAČNIK

krojaški mojster v Radovljici štev. 41

priporoča slavnemu občinstvu

svojo delavnico za izdelovanje

Raznovrstnih
oblek

za gospode, uradniških uniform, salonskih,
turistiških in kolesarskih oblek, havelokov,
površnikov in zimskih sukenj.

Različno blago, in sicer najmodernejše je vedno
14-40 v zalogi.

Loterijska srečka dne 25. oktobra t. l.
Gradec: 69 62 44 18 89

Prešernove poezije

v novi popolni izdaji z življenje-
pisom, literarno-zgodovinskimi črti-
cami in estetično oceno. — Uredil
Anton Aškerc. — Elzevir-izdaja
(rudeče usnje z zlato obrezo 3 K,
96-18 po pošti 3 K 20 h.

Založništvo

L. Schwentner

v Ljubljani.

MATIJA AZMAN

mizar za stavbe in pohištvo

v Kranju št. 123

v lastni hiši

naznanja slavnemu p. n. občinstvu, da je
popolnoma prenovil svojo delavnico, katero
je spopolnil z najnovejšimi, modernimi
stroji, katere goni elektrika.

Imam obilo suhega lesa v zalogi in spreje-
mam vsa, tudi največja v mizarско stroko
spadajoča dela in jih izvršujem dobro, so-
157-6 lidno in po najnižjih cenah.

Viljem Požgaj

knjigovez v Kranju, glavni trg 132
v hiši g. M. Bizjak

priporoča svojo

največjo knjigoveznico na Gorenjskem

opremljeno z vsemi potrebnimi modernimi
stroji in pripravami. Izdeluje vsakovrstna ve-
zanja, od preprostih do najfinejših, kakor tudi
različna galanterijska dela — vse okusno,
trpežno in po najnižjih cenah. 160-5

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemati za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši štev. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.